

anlæg paa Frihavnsdistriktet frembød Vanstueligheder med Hensyn til Forandringer i Toldvæsenet; navnlig den rettificerede Sprit, som skulde indføres fra Frilageret til Tolddistriktet, maatte erlægge højere Told end sædvanlig. Det er fuldkomment rigtig, men en væsentlig reel Indvending er dette dog ikke i nogen Henseende. Det skulde derfor glæde mig, om den høitærede Minister vilde fremsætte under denne Sag, ikke alene Frilagerforslaget, som jo ligger fuldt færdigt og allerede har været behandlet flere Gange her i Thinget, men ogsaa Frihavnsagen. Den høitærede Minister antydede selv, at man kunde begynde med et noget mindre Terrain, men stadig holde sig aabent, at kunne udvide dette, og der er Plads nok baade Syd og Nord for det antydede Punkt, hvor dette kunde ske. Altsaa det er ikke en væsentlig Hindring for hurtig at kunne komme med. Jeg skal igjen hentyde til, at den høitærede Minister, som allerede har faaet saa vigtig en Lov igjen som Konverteringsloven, en Lov til hvilken Banquiererne krævede Folkethingets Samtykke — der har faaet en saadan Cadeau af dette Thing, er næsten forpligtet til at prøve paa at gaa videre. Har Thinget vist den Resignation at lægge en saadan Sag i Ministerens Haand naaget Fristelsen til at modsætte sig den, var saa overordentlig stor, da de, hvis Hjælp Ministeren ikke kunde undvære ved Konverteringen, absolut forlangte dette Things Samtykke, hvilket man ellers i de fleste Tilfælde strengt taget ikke synes at antage, at man behøver, forekommer det mig, at den høitærede Minister, selv om han skulde visitere, at hans Forslag virkelig ikke første Gang blev modtaget med tilstrækkelig Velvillie og Paaagtning her i Thinget dog i dette Præcedens ligejom har en Forpligtelse til paany at prøve sig frem. Jeg henstiller til den høitærede Minister at gjøre dette.

Finantsministeren (Strup): Jeg tror rigtignok, at dersom den ærede Forespørgers Mening var rigtig, at Vedtagelsen af Konverteringsloven var en Cadeau og betragtedes som en Cadeau fra dette Thing til Finantsministeren, var der aldrig bleven Noget af Konverteringsloven. Jeg tror, at den ærede Forespørger altsaa deri har taget

fuldstændig fejl. Vilde den ærede Forespørger derimod ræsonnere som saa: Da dette Thing trods sin Ulyst til at vise nogen Velvillie mod det nuværende Ministerium, dog har vedtaget Konverteringsloven, saa burde Finantsministeren ogsaa prøve, om det ikke vilde vedtage en Lov om Frilager. Da var der i min Tanke en bedre Logik i Sagen. Det vilde være ret god Logik, dersom man overhovedet kunde antage, at Flertallet i dette Thing havde samme Interesse for Kjøbenhavns Udvikling, som det havde for de indirekte Fordele af Konverteringsloven. Jeg tror ikke, at jeg ved mine Ord kan have givet Anledning til nogen Misforstaaelse ved min første Udtalelse; men jeg er ikke ganske vis derpaa, efter hvad den ærede Forespørger nu sidste Gang, han havde Ordet, har udtalt. Min Mening var ganske simpel, for det første at vise, at det ikke var mig, der havde ladet det mangle paa Interesse for at fremme denne Sag, men at det var dette Thing, og for det Andet, at jeg var fuldstændig villig til med kortest muligt Bærsel at bringe Spørgsmaalet frem igjen for Thinget; naar den ærede Forespørger kunde give mig nogen Forvisning om — jeg yttrede ikke, at dette Forslag vilde blive vedtaget, men Forvisning om, at det vilde blive undergivet en alvorlig Prøvelse og en velvillig Underjøgelse. Jeg er ikke vis paa, at det netop er de samme Ord, men jeg er vis paa, at det er den samme Mening. Jeg tror altsaa, jeg har stillet mig fuldstændig imødekommende overfor den ærede Forespørger. Men det, der staar tilbage for mig at vide, er, om det ærede Thing deler den ærede Forespørgers Mening. Hvad særlig Spørgsmaalet om Frilager angaar, da maa jeg bede bemærket, at hvad jeg anførte om denne Sag, ingenlunde har været Indvendinger mod Sagen, men kun har været en Paavisning af, at denne Sag ikke i dette Dieblit er i den Grad forberedt, at jeg tør paatage mig den samme Forpligtelse, som med Hensyn til Frilageragen, at det meget hurtig, saasnart Hs. Majestæt Kongens Samtykke bliver indhentet, skal blive forelagt Thinget. Dette, og kun dette var min Mening, den Gang jeg anførte disse forskellige Hensyn, der maa tages ved Valget af Pladsen for en Frilager.